

Tari István

Leemelt fedővel

Minden álszakállast,
minden körözést
kiolt, hogy így látsszék,
látsszék a sötét.

Verseken lobbantja
a Hold udvarát,
hordani kell díszét:
elvont maskarát.

Cenzorokat nyit fel,
moccan a szemét,
remegőkkel rímél,
érzi végzetét.

Mandics Gyuri nyolcvan,
fedőt emel éppen,
Teremtőhöz közel,
elgázolt reményben.

Kikelet csipeget

a sürgetett bosszúvágó
emléktáblájánál
egy termőág pattogó
rügyein jártatom
eszem a múzsás ágyak
nyikorgó túlzásba

TARI ISTVÁN (1953) Zentán született költő, író, műfordító, képzőművész. A Délvidéken, Óbecsén él. Legutóbbi kötete: *Csataképvversek* (képversek, grafikák, kordokumentumok. Kaposvár, 2020, Berzsenyi Könyvkiadó).

vitt bűgásával szépen
kiegészülten már
a zsarnokság virágzik
s a betolakodók
kiváltságait vadóc
szelek gubancolják

csilingelésükben
imáik zihálása

Bődül a zsákmány

viszik megint a magyart vágóhídra
hogy a többi nyelvehagyottságának
dadogó megverselésére bírja
mindaz mi éltetne újabb hajrákat

a tengert istenítő offenzíva
a déli jövevények világának
ujjongó hirdetése melynek pírja
magánmitológiákat hintáztat

fénylő kirakatokra hangolódó
kiáradásaival a hóhérát
dicsőítő áldozatok nyalósó

csillámaid idéző kavargásán
már léted is izgatásnak minősül:
bődül az önmagát megszerző zsákmány

Virágnyelvre érzékenyít

már virágnyelvre érzékenyít
a vezérszopó satrafa
éjjeli pillangókkal kering
lázálmainak nappala

hatalmi tébolya még szelíd
hablattyal járó maskara
nyelvének nagy feneket kerít
a képmutatás jajszava

pojácák között ha széttekint
virul beteges hajlama
önmagát tünteti ki megint
róla szól újabb ballada

és gátlástalanul meglegyint
a baromfiól testszaga
már virágnyelvre érzékenyít
a vezérszopó satrafa

Mit csinálnak?

(Unokázós kitergető)

Mit csinálnak
a hasak?
Hasogatnak.

Mit csinál a
ragasztó?
Ragadozik.

Mit csinálnak
a dínók?
Ragadoznak.

Mit csinál a
légyfogó?
Fogócskázik.

Mit csinálnak
a legyek?
Legyezgetnek.

És a terek?
Mi jót is
csinálhatnak?

Semmi mást csak
örökké
teregetnek...

Kifut

lebegését utolérem
helye még tiszta fehérben
fölidézné nevetését
a piac forгатagában

kifut emlékére a tej